

Indledningsvis vil jeg gerne opfordre til, at vi drøfter dette punkt i god ro og orden. Jeg kan jo godt forestille mig, at emnet er egnet til at sætte sindene i bevægelse. Men jeg vil alligevel opfordre til at vi kan diskutere dette punkt på en seriøs og saglig måde, og altså uden følelsesmæssige udbrud.

Jeg vil også gerne opfordre til, at vi ikke går hen og bliver eksperter og superadvokater alle sammen. Det er ikke formålet med afstemningstemaet at vi skal optræde som en retssal der slutter med at der fældes en dom. Den slags har vi advokater og domstole til. Formålet med afstemningstemaet er, at foreningens medlemmer skal have mulighed for at vælge imellem om man enten vil indgå et forlig i sagen, om end på et stort beløb, eller om man vil lade retten træffe afgørelse, hvilket så kan føre til forskellige resultater som kan være både værre eller gunstigere end forlig.

Normalt vil det være bestyrelsens opgave selv at foretage en afvejning i sådanne sager, og træffe beslutningen, uden nødvendigvis at trække generalforsamlingen ind.

Når bestyrelsen har valgt at fremlægge sagen for generalforsamlingen, skal det ikke ses som et udslag af rysten på hånden, eller ansvarsforflygtigelse. Når bestyrelsen har valgt at fremlægge sagen for generalforsamlingen, skyldes det to omstændigheder.

Den ene omstændighed er, at det ikke er helt små beløb vi taler om her. Tallenes størrelse, er i sig selv nok til at kunne få mange op af stolene, for nu at bruge et folkeligt udtryk.

Den anden omstændighed er, at en bedømmelse af hvem der vil få rettens medhold, og i hvor stort omfang, er behæftet med en vis usikkerhed. Den kan altså lande på begge sider.

De to omstændigheder tilsammen indebærer efter bestyrelsens opfattelse en stor risiko for, at uanset hvordan sagen lander, vil den efterlade en del af medlemskredsen med opfattelsen af et dårligt resultat, medens en anden del af medlemskredsen vil synes resultatet blev til at leve med. Og der vil formentlig kunne gå lang tid før et split mellem de to opfattelser kan heles. Der er jo ikke noget som er mere ubehageligt, end når der regeres med én og man ikke selv har handlemuligheder. Derfor er det bestyrelsens håb, at ved at give alle medlemmer mulighed for at handle via deres egen stemme, vil det bagefter være nemmere at forlige sig med resultatet.

Så når jeg nu fremlægger de nærmere omstændigheder, vil jeg altså bede om at det bliver modtaget som et informationsgrundlag som I kan bruge til at overveje hvor I vil lægge jeres stemme. Og jeg håber at I ikke opfatter fremlæggelsen som om jeg er en advokat, der skal procedere den ene eller den anden side af sagen.

Men nu til redegørelsen:

I referatet fra generalforsamlingen i 2009, kan man om daværende bestyrelsesformand Peter Hansens beretning læse, ”*en kraftig opfordring til, at grundejerne sørger for at friholde deres grøfter for træbevoksning, så vores entreprenør kan komme til at oprense grøfterne. I modsat fald vil prisen på dette arbejde stige*”.

Som følge af den almindelige udvikling, er entreprenøren i nyere tid overgået til at benytte et bæltedrevet arbejdsredskab til dette formål, i stedet for håndkraft. Dette arbejdsredskab kræver at der er 1 meter frit terræn på hver side af grøften, for at det kan komme frem. I løbet af de mange år der er gået siden grøfternes etablering, er bredderne mange steder tilgroet med buskads og anden bevoksning, herunder træbevoksning enkelte steder. Disse to forhold var baggrunden for opfordringen til medlemmerne om at friholde grøftekanterne for bevoksning.

Ultimo oktober 2009 udsender bestyrelsen et brev til de berørte grundejere, altså de grundejere der har grøfter i naboskel og/eller ind over grundstykke, hvor problemstillingen beskrives, og hvor det fremhæves at entreprenøren vil rydde buske og fælde træer i nødvendigt omfang.

Ultimo november udsender bestyrelsen et nyt brev, som kort henviste til det første brev, og varslede at arbejdet påbegyndes primo december.

Bestyrelsens opfattelse forud for hele øvelsen var, at langt de fleste steder, var der enten tale om buskagtig bevoksning, eller et enkeltstående træ hvor rodnet i grøft i sig selv talte for en fældning – begge dele uproblematisk. Bestyrelsen var dog også opmærksom på, at der få steder kunne være et egentligt hegn, et redskabsskur, eller andre bygningskonstruktioner, som var problematiske fordi der ikke er tale om bevoksning, og som entreprenøren derfor ikke uden videre skulle pløje ned.

De to breve gav anledning til henvendelser fra flere af de berørte medlemmer. Udfaldet af dialogen med bestyrelsen var forskellig. I nogle situationer blev man enige om at lade entreprenøren rydde grøftbreddens bevoksning. I enkelte andre situationer blev det drøftet om grundejeren selv skulle rense løbet, og man blev enige om at lade entreprenøren udføre opgaven. Jeg har ikke selv deltaget i disse samtaler, men har fået dem refereret på anden hånd. Hvis der er spørgsmål til disse samtaler vil Aksel Hansen kunne svare.

Udsendelsen af de to breve gav dog ikke anledning til nogen dialog med ejerne af Enebærvej 21.

Entreprenøren gik i gang med arbejdet. Jeg er ikke bekendt med om entreprenørens folk i nogle tilfælde har tilkaldt entreprenøren, der så har tilkaldt et bestyrelsesmedlem, og der har så været konfereret med grundejeren, før aktiviteterne fortsatte. Men det har helt klart ikke været tilfældet på Enebærvej 21. Entreprenørens folk skønnede, at det ud fra de givne rammer var nødvendigt, og i orden, at fælde 12 træer langs grøften på Enebærvej 21, for at kunne udføre opgaven med oprensning. Ud fra mit eget kendskab til området, er Enebærvej 21 speciel i den forstand, at der ikke er tale om et enkeltstående træ, nogle buskadsler, et stakit, eller en bygningsvæg, men en sammenhængende række af flere træer. *Der er faktisk tale om 12 store træer som er mellem 20 og 30 år gamle.* Det kan måske derfor vække undren, at entreprenørens medarbejdere ikke meldte tilbage, før de gik i gang med at fælde træerne.

Men ikke desto mindre blev situationen den, at der ikke var nogen kommunikation tilbage fra entreprenørens medarbejdere, så bestyrelsen kunne gå i dialog med ejerne, og ejerne var af den opfattelse at de omhandlede træer aldrig kunne have relation til grøfteoprensningen og kontaktede derfor ikke bestyrelsen. Og derefter blev træerne fældet. Det mest ulykkelige i hele sagen er, at den kunne have været forebygget, såfremt der enten fra den ene eller den anden side var taget skridt til en dialog og truffet en anden aftale som begge parter kunne leve med.

I påsken 2010 er ejerne for første gang i sommerhuset, efter vinterlukningen, og konstaterer at 12-13 træer er fældede. Træerne har fungeret som afskærmning mod indblik fra vejen, og fra nabogrunden i nr 19, og dette har haft en særlig betydning, idet sommerhuset på nr. 21 er opført i relativ kort afstand fra skel til nabo. Derfor opfatter ejerne fældningen af træerne som et væsentligt tab.

Situationen er altså dobbelt uheldig. Uanset jura og formalia i sagen, og hvem der har ret og hvem der har uret, er sagen uheldig. Dels fordi de involverede ikke på forhånd fik en dialog om, at der her kunne være tale om en unik situation der krævede overvejelse af en mindre indgribende fremgangsmåde, end standardmetoden med at bulldoze alt i en meters afstand, og sagen er dels uheldig fordi den række træer der blev fældet, udfyldte en væsentlig funktion i form af afskærmning mod indblik, således at konsekvensen af indgrebet blev mærkbart for ejerne.

Der har fra 12. april 2010 været korrespondance mellem ejerne og bestyrelsen.

På generalforsamlingen 30. april 2010 orienterede den daværende formand Peter Hansen kort om tvisten. På daværende tidspunkt var bestyrelsen indstillet på, som den også er det i dag, at yde en rimelig kompensation for det skete. Dog var der for stor afstand mellem bestyrelsens beløbsmæssige smertegrænse, og det beløb ejerne krævede, til at sagen på daværende tidspunkt kunne forliges.

Hen over sommeren 2010 sker der ikke mere i sagen, før der 16. august 2010 sendes udkast til stævning. Efter brevveksling mellem advokaterne udtages der senere på året egentlig stævning. Stævningspåstanden er, at foreningen skal anerkende at fældningen af træerne var uberettiget, og betale 125.000kr. i erstatning, som er baseret på hvad det skønnes at ville koste at købe tolv nye træer, plus omkostninger til fragt, jordforbedring, rodfræsning og plantning. Hertil kommer sædvanlig procesrente.

I november var der en telefonsamtale mellem undertegnede og ejeren af Enebærvej 21, hvor vi drøftede sagens aspekter. Dette førte til at foreningens advokat sendte et formelt forligstilbud til modpartens advokat, gående ud på at foreningen lader plante 12 nye træer á 1,5 meters højde, og yder et beløb til oprensning af stubbe og rodnet. I et brev af 20. december 2010 skriver Enebærvejs advokat, at forligstilbuddet afvises, fordi kompensationen ikke anses for hverken reel eller rimelig.

Den 10. januar 2011 sender forenings advokat formel svarskrivelse på stævningen. Foreningens påstand er frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end det krævede.

Den 10. marts i år afholdes første retsmøde, og det foregår som et telefonisk retsmøde mellem dommer og parternes advokater. Det munder ud i at der etableres hvad der kaldes for retsmægling. Retsmægling går ud på, at dommeren udpeger en person der enten selv er dommer, eller advokat, og som har en særlig uddannelse og godkendelse som retsmægler, eller mediator som det hedder.

Retsmæglingen er indledt med besigtigelse og møde den 27. april på Enebærvej 21, med deltagelse af mediator, ejerne, Aksel Hansen og undertegnede fra bestyrelsen, og parternes advokater. Endvidere afgav foreningens entreprenør mundtlig forklaring. Som nævnt i det skriftlige oplæg er indholdet af hvad der passerede på mødet fortroligt, så det kan jeg ikke udbrede mig om. Men der blev mellem parterne aftalt en procedure om, at spørgsmålet om forlig forelægges generalforsamlingen, som blev godkendt på et telefonisk bestyrelsesmøde 1. maj. Når bestyrelsen ikke selv har indgået forlig, eller afslået forlig, var det af de i indledningen nævnte grunde. Det er

aftalt at der skal følges op ved et møde aftalt til 26. maj, hvor resultatet af generalforsamlingens beslutning er kendt. Ved retsmæglingsmødet, blev der foretaget en opmåling af afstanden mellem grøft og træer, et træ var 80cm fra grøft, ti træer var mellem 90cm og 95cm fra grøft, medens et træ var mere end en meter fra grøften.

Såvel i bestyrelsens interne drøftelser, som i tilkendegivelser fra medlemmerne, er jeg stødt på det synspunkt, at hvis foreningen indgår et forlig, så er det ensbetydende med at tilstå egen skyld, eller indrømme eget ansvar. Og det kan så senere komme foreningen til skade i andre situationer, eller på anden måde bruges mod foreningens interesser. Det er jeg ikke enig i. For det første mener jeg ikke der er nogen automatik i, at fordi man indgår et forlig i en særlig situation, for at undgå noget der er værre, at så er det det samme som en tilståelsessag. For det andet findes der ikke andre situationer der ligner den aktuelle, hvor præcedens kan komme på tale.

Forud for generalforsamlingen, har der været en række spørgsmål på e-mail om forsikring, og entreprenørens ansvar. Uanset om sagens afsluttes forligsmæssigt eller ved dom, er bestyrelsen meget insisterende på, at entreprenørens ansvar skal afprøves. Med hensyn til forsikringsdækning har foreningen ikke haft retshjælpsdækning, eller bestyrelsesansvarsdækning, men kun almindeligt erhvervsansvar. Forsikringsselskabet har udtalt at de ikke mener de skal dække. Det vil vi i givet fald afprøve nærmere.

Og her står vi så i dag.

Det vil vel være naturligt, hvis der er nogle i salen som sidder og spørger sig selv, hvad bestyrelsen vil anbefale generalforsamlingen at man skal stemme på. Hvad mener vi selv som bestyrelse. Den mulighed har også været overvejet på telefonmødet den 1. maj. Vi er dog blevet enige om, at det ikke giver mening at bestyrelsen på den ene side lægger spørgsmålet ud til afstemning, og på den anden side lægger et kraftigt ”valgtryk” ved at afgive en stærk anbefaling for et bestemt resultat. Så kunne vi jo lige så godt selv have truffet beslutningen.

Jeg vil nu give ordet tilbage til dirigenten, så der kan blive plads til opklarende spørgsmål før vi går til afstemning. Og jeg vil atter engang opfordre til at vi begrænser os til opklarende spørgsmål, så emnet kan få en seriøs og sober behandling, og at vi afholder os fra sympati- og antipati ytringer.

Christian Hansen